

Bet. o. lovf. vedr. særlig indkomstskat m. v.

Det radikale venstre har ved behandlingen af de sidste års forslag om særlig indkomstskat peget på, at også de øvrige områder, der er undergivet loven om særlig indkomstskat, må tages op til revision.

Der er tale om en række sager: Fortjeneste ved salg af maskiner m.m. i forbindelse med salg af en virksomhed, ved salg af good-will, ved salg af forfatterrettigheder, kunstnerrettigheder, mønsterrettigheder m.m., ved salg af forpagtningsrettigheder, ved salg af aktier og andelsbeviser, ved godtgørelse af fratræden af stilling, ved gaver, ved konkurrenceklausuler, ved legater og meget andet.

I nogle af disse tilfælde vil det være muligt umiddelbart at indføre princippet om pristalsregulering af anskaffelsessum, i andre tilfælde må der vælges en anden udvej.

Da loven om særlig indkomstskat naturligvis bør ses i sammenhæng med hele skattelovgivningen, har vi bøjet os for det ønske, som Erhvervenes Skatteudvalg har givet udtryk for i en skrivelse af 12. marts 1975 til skatte- og afgiftsudvalget om, at problemerne gennemgås i en sagkyndig kommission.

Da inflationens omfang imidlertid har haft så alvorlige følger for virkningen af de gældende regler, må det radikale venstre henstille til ministeren, at den sagkyndige kommission eller udvalget arbejder så hurtigt, at der allerede i løbet af et års tid kan fremsættes forslag i folketinget.

Hvis dette ikke kan lade sig gøre, forbeholder det radikale venstre sig at lade udarbejde et eget forslag.

Til underbygning af partiets stilling tjener:
I. Kroneforringelsen.

Ved opgørelse af fortjeneste må der bruges en måleenhed — hertil anvendes i moderne samfund møntenheden — i Danmark kronen.

Er der et relativt kort tidsinterval mellem indkøb og salg, således som det typisk er tilfældet i detailhandelen, vil inflation (kroneforringelse) normalt spille en ret underordnet rolle.

Når der derimod er tale om en længere årække, som det ofte er tilfældet ved opgørelse af kapitalgevinster, vil kroneforringelsen have væsentlig betydning.

I alle love om særlig indkomstskat har dette da også været taget i betragtning.

24 Udvalgenes betænkninger m. m.

Hidtil har man forsøgt at kompensere for kroneforringelsen ved et fast årligt procenttillæg.

I gældende lov anvendes et tillæg på 6 pct. årligt, i fællesforslaget regnes med tillæg på 8 pct. i de 3 første besiddelsesår, 9 pct. i de 3 næste og med 10 pct. i hvert af de følgende år.

Tidligere, da inflationsudviklingen ikke var undergivet så store udsving, var det forsvareligt at bruge et fast procenttillæg, de seneste års erfaringer har vist, at dette ikke mere kan lade sig gøre.

En liste over inflationsudviklingen med 1965 = 100 vil vise det umulige heri.

Tablet 1.

Pristalsudvikling, januar 1965 = 100.

	Stigning fra januar —
Januar 1965 = 100	året forud
Januar 1966 = 107	7 points
Januar 1967 = 111	4 —
Januar 1968 = 118	7 —
Januar 1969 = 121	3 —
Januar 1970 = 128	7 —
Januar 1971 = 134	6 —
Januar 1972 = 142	8 —
Januar 1973 = 153	11 —
Januar 1974 = 172	19 —
Januar 1975 = 197	25 —

Af tabellen fremgår, at 1968 — VKR-regeringens første år — med 3 points havde den laveste kroneforringelse, mens 1974 — venstre-regeringens år — med 25 points har haft den hidtil kraftigste kroneforringelse.

Det radikale venstre mener, at man er nødt til at tage disse kendsgerninger i betragtning, når man skal udarbejde et lovforslag om særlig indkomstskat.

Det vil ikke være muligt at finde ét procenttillæg, der kan dække så store forskelle som fra 3 til 25 points. Når socialdemokratiet og venstre nu forsøger sig med 3 forskellige procenttillæg, vil man naturligvis, når man kender udviklingen og regner bagud, kunne vælge 3 tal, der tilsammen opfanger kroneforringelsen, men da man ikke kan forudsige omfanget af kroneforringelsen selv ikke i resten af dette år, vil det bero på en tilfældighed, om den foreslåede regulering vil passe med udviklingen i blot nogle få år. Den kroneforringelse, der hidtil er sket i 1975, tyder i øvrigt på, at 10 pct. ikke slår til.